

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **Š. S.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 1. 11. 2005, č. j. 3 Cad 52/2004 - 60,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 1. 11. 2005, č. j. 3 Cad 52/2004 - 60, zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 6. 2004, č. X, jímž žalovaná od 13. 4. 2004 přiznala žalobci podle § 31 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a podle čl. 20 Smlouvy mezi Českou republikou a Švýcarskou konfederací o sociálním zabezpečení č. 267/1997 Sb. předčasný starobní důchod ve výši 996 Kč měsíčně.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 11. 5. 2006, č. j. 3 Cad 52/2004 - 87, ustanovil zástupkyni stěžovatele Mgr. Dagmar Dřimalovou, advokátku, která kasační stížnost doplnila.

Podáním ze dne 1. 9. 2006 požádala ustanovená zástupkyně o zrušení ustanovení, neboť jí stěžovatel neposkytoval potřebnou součinnost a urážlivým způsobem ji napadal.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 2. 4. 2008, č. j. 3 Cad 52/2004 - 106, zprostil Mgr. Dagmar Dřimalovou, advokátku povinnosti zastupovat žalobce a přiznal jí odměnu v částce 650 Kč. Kasační stížnost stěžovatele proti tomuto usnesení Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 20. 10. 2008, č. j. 4 Ads 126/2008 - 121, odmítl.

Nejvyšší správní soud následně usnesením ze dne 8. 1. 2009, č. j. Nao 119/2008 - 134, rozhodl, že soudkyně JUDr. M. H. není vyloučena z provádění přípravných úkonů podle § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 1. 11. 2005, č. j. 3 Cad 52/2004 - 60.

Městský soud v Praze poté usnesením ze dne 8. 4. 2009, č. j. 3 Cad 52/2004 - 140, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení této výzvy předložil soudu písemný průkaz plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, popřípadě doklad o tom, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je vyžadováno pro výkon advokacie. Soud současně stěžovatele poučil, že nevyhovění výzvě ve stanovené lhůtě by znamenalo nesplnění podmínky řízení, pro které nelze v řízení pokračovat; v takovém případě soud návrh odmítne.

Toto usnesení soud stěžovateli opakovaně neúspěšně doručoval na adresu, kterou stěžovatel uváděl ve svých podáních. Poté požádal o spolupráci Velvyslanectví České republiky ve Švýcarsku, které podáním ze dne 12. 10. 2009 sdělilo, že se pokusilo soudní písemnosti doručit třikrát (20. 7. 2009, 30. 7. 2009 a 7. 10. 2009), stěžovatel si však odmítl obsílku převzít. Nejvyšší správní soud proto vychází z toho, že předmětné usnesení bylo stěžovateli doručeno nejpozději dne 7. 10. 2009, kdy si je odmítl převzít, a tudíž nastala tzv. fikce doručení.

Dne 3. 11. 2009 byl spis Městského soudu v Praze předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 1. 11. 2005, č. j. 3 Cad 52/2004 - 60, s tím, že stěžovatel není zastoupen advokátem.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel na výzvu soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátu k zastupování v řízení o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil povinnost stanovenou v § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání nemá (resp. nedoložil), avšak na výzvu soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátu pro zastupování v tomto řízení, přestože byl řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla ke výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19, www.nssoud.cz).

Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 1. 11. 2005, č. j. 3 Cad 52/2004 - 60, podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. ledna 2010

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu